

A sajtó érdeklődésére figyelemmel tisztelettel tájékoztatom a nyilvánosságot, hogy munkahelyemen (ahol EP képviselői megbízatásom mellett fizetés nélküli szabadságon dolgozom, egyetemi docensi beosztásban), az Eötvös Loránd Tudományegyetem Állam és Jogtudományi Karán megszületett ellenem az első fokú etikai határozat, a Budaházy (Hunnia csoport) ügyben tartott bírósági tárgyaláson tanúsított "magatartásom" kapcsán. A teljes átláthatóság kedvéért a jogerőssé váló határozatot - s az eljárás során írásban benyújtott beadványomat - teljes egészében nyilvánosságra fogom hozni. Ezidő szerint még gondolkodom azon, hogy fellebbezzek-e, hiszen az a sajátos helyzet állott elő, hogy az alkalmazott szankciónak kifejezetten örülök, s elégedettséggel tölt el az etikai határozat "jogfejlesztő jellege", az indokolás több elvi élű kitétele is. A "büntetés" az, hogy a határozat 15 napig olvasható lesz az ELTE honlapján. Lehet-e fontosabb dolga egy egyetem jogi karán működő etikai bizottságnak, mint hogy megfogalmazza azt az alapvető elvárást, hogy egy jogi egyetemi oktató nem maradhat passzív, ha a jogállamiság durva megsértését tapasztalja? Ezt (amit most ügyemben kimondott) ugyanígy, elvi éllel már réges-régen ki kellett volna mondania, s akkor sok minden másként alakult volna a rendszerváltás óta, különös tekintettel például a 2006 őszi jogtiprásokra, amellyel szemben nyíltan csak kevés jogi kari oktató vállalta a fellépést. A

határozat 7. oldalán szó szerint olvasható az az elvi igényű etikai elvárás az oktatókkal szemben, amely értelmében -helyes jogászi értelmezés szerint- mostantól pontosan az számít etikai vétségnek, ha valaki passzívan eltűri a jogállamiság durva megsértését. Az idézet szó szerint:

"Az egyetemi polgároknak kifejezett kötelezettsége a jogállami értékek védelme. Oktatóként, jogászként, közéleti szereplőként, állampolgárként egyaránt akkor jár el az Egyetem tekintélyének védelmében, ha aktívan fellép az alapvető jogállami értékek érvényesüléséért. Oktatók nem lehetnek passzívak a jogállami sérelmekkel szemben, példamutatásuk kiterjed a jogállami értékekért való személyes felelősségvállalásra is."

Ismét hangsúlyozom, hogy a fent megfogalmazottakkal messzemenően egyetértek s hatalmas áttörésnek, a jogászképzés történetében mérföldkőnek tartom, hogy ez a hivatásbeli elvárás végre konkrét megfogalmazást nyert.

A ma kézhezvett határozat - legnagyobb meglepetésemre - nem azért marasztal el, mert eltúlzottan bátor, netán vakmerő lettem volna, hanem ellenkezőleg, azért, mert nem voltam elég bátor...("...a polgári engedetlenség alapvető eleme, annak bátorsága hiányzik...", határozat, 8.oldal) Amennyiben úgy döntök, hogy fellebbezést nyújtok be az első fokú határozat ellen, akkor abban erre az elemre koncentrálok majd. Addig is meg tudom ígérni, hogy legközelebb bátrabb leszek!

Tisztelettel

Dr. Morvai Krisztina egyetemi docens

ELTE Állam és Jogtudományi Kar Büntetőjogi Tanszék

Európai Parlamenti képviselő (Függetlenek csoportja)